

1. Інформація про компанію з управління активами

Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами "Юніон Актив"» (далі - «Товариство») (код ЄДРПОУ 39335408) зареєстроване 5 серпня 2014 року відповідно до чинного законодавства України. Місцезнаходження Товариства: вулиця Предславинська, будинок 11-А, місто Київ, 03150, Україна.

Основним видом діяльності Товариства є надання послуг з управління фондами.

У звітному періоді Товариство здійснювала управління активами одного пайового інвестиційного фонду.

Товариство має такі ліцензії:

Ліцензія серії АЕ № 642080 на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами), видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку 09 червня 2015 року; строк дії з 23 грудня 2014 р. - безстроково.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2018 року склала 5 осіб.

Станом на 31 грудня 2018 року учасниками Товариства є:

Учасники товариства:	%
ЦВЕТКОВ ПАВЛО ОЛЕКСІЙОВИЧ	1,0
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «БАЗИС ПРАЙД»	99,0
Всього	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за період, що закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2018 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 30 вересня 2018 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено стандарт МСФЗ 16 «Оренда», який набув чинності 01 січня 2019 року.

За рішенням керівництва Товариство МСФЗ 16 «Оренда» до дати набуття чинності не застосовується.

Очікується, що застосування МСФЗ 16 «Оренда» не буде мати суттєвий вплив на фінансову звітність Товариства, враховуючи, що Товариство орендує нежитлове приміщення, в якому знаходиться офіс, згідно Договору оренди нежитлового приміщення № 04/18-8 від 02 квітня 2018 року.

Оскільки станом на кінець звітного року Товариство не застосовувало вимоги стандарту МСФЗ 16 «Оренда» і планує застосовувати з 01 січня 2019 року. То, відповідно, ефективна ставка Договору оренди Товариством буде розрахована з моменту застосування МСФЗ 16 «Оренда».

Наведені нижче стандарти, поправки та інтерпретації до стандартів були випущені, але не вступили в силу станом на 31 грудня 2018 року:

- Поправки до МСФЗ 10 та МСФЗ 28 «Продаж або внесок активів в угодах між інвестором та його асоційованою організацією або спільним підприємством» - Рада з МСФЗ перенесла дату набуття чинності даних поправок на невизначений термін;
- МСФЗ 16 «Оренда» - набуває чинності з 01 січня 2019 року;
- МСФЗ 17 «Договори страхування» - набуває чинності з 01 січня 2021 року;
- Поправки до МСБО 40 «Переведення інвестиційної нерухомості з категорії в категорію» - набувають чинності для річних звітних періодів, починаючи з 01 січня 2018р.;
- Роз'яснення КРМФЗ 23 «Невизначеність стосовно правил розрахунку податку на прибуток» - набувають чинності для річних звітних періодів, починаючи з 01 січня 2019р.

Товариство не очікує, що застосування в майбутніх періодах цих стандартів, поправок та інтерпретацій до стандартів матиме суттєвий вплив на її фінансову звітність.

З 1 січня 2018 року набув чинності МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти».

Стандарт ввів нові вимоги щодо класифікацій та оцінки фінансових інструментів, а також обліку знецінення та хеджування.

У частині класифікації та оцінки новий стандарт вимагає, щоб оцінка всіх фінансових активів, за винятком пайових та похідних інструментів, проводилася на основі комбінованого підходу виходячи з бізнес-моделі, яка використовується для управління фінансовими активами та характеристик фінансового активу, пов'язаних із передбаченими договором грошовими потоками. Замість категорій, встановлених МСФЗ (IAS) 39, вволяться такі категорії фінансових інструментів: оцінювані за справедливою вартістю через прибуток або збиток, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (ІСД) та за амортизованою вартістю.

МСФЗ (IFRS) 15 «Виручка за договорами з покупцями» вступив в силу для річних звітних періодів з 01 січня 2018 року.

МСФЗ (IFRS) 15 визнає принципи визнання доходу і повинен застосовуватися до всіх договорів з покупцями, окрім тих, які безпосередньо пов'язані з фінансовими інструментами та договорами оренди та мають регулюватися іншим діючим стандартом МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти».

Згідно МСФЗ (IFRS) 15, виручка повинна визнаватися за фактом передачі товарів або послуг в розмірі відшкодування, право на яке Товариство очікує отримати в обмін на передачу цих товарів або послуг.

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 18 лютого 2019 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається період з 01 січня по 31 грудня 2018 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю основних засобів на дату першого застосування МСФЗ відповідно до МСФЗ 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності», коли ця справедлива вартість може бути використана як доцільна собівартість, а також інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу

скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовувався Товариством раніше дати набуття чинності.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших події або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

З 1 січня 2018 року Товариство застосовує МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами». Товариство отримує основний дохід від діяльності з управління активами. Застосування МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами» на відображення результатів діяльності не мало суттєвого впливу.

Керівництвом Товариства було прийнято рішення про застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 1 січня 2015 року (застосування МСФЗ раніше дати набуття чинності дозволяється). Зокрема, нові вимоги до класифікації фінансових активів і зобов'язань.

З 1 січня 2018 року МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» має нову редакцію, яка серед іншого передбачає зміну підходів до зменшення корисності фінансових інструментів. Враховуючи класифікацію фінансових активів, що використовується Товариством, розрахунок очікуваних кредитних збитків застосовується до фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю. Інформація про облікові політики щодо очікуваних кредитних збитків наведена у примітці 3.3.3., а інформація про суми, обумовлені очікуваними кредитними збитками наведена у розділі 6 Приміток.

3.2.3 Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 6.3, 6.4, 6.5 розділу 6 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

До фінансових інструментів Товариство відносить дебіторську заборгованість за надані послуги та іншу дебіторську заборгованість, грошові кошти та їх еквіваленти, позики, а також кредиторську заборгованість за надані послуги та іншу кредиторську заборгованість.

Товариство спочатку визнає позики та дебіторську заборгованість і депозити на дату їх видачі /виникнення/. Первісне визнання всіх інших фінансових активів (включаючи активи, визначені в категорію інструментів, які оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку за період) здійснюється на дату укладення угоди, в результаті якої підприємство стає стороною за договором, який являє собою фінансовий інструмент.

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;

фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;

фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Подальша оцінка фінансових активів та фінансових зобов'язань описана нижче.

Усі фінансові активи, підлягають розгляду на предмет знецінення принаймні на кожну звітну дату для визначення наявності об'єктивних ознак знецінення фінансового активу або групи фінансових активів. Різні критерії для визначення категорій застосовуються для кожної категорії фінансових активів, які описані нижче.

Фінансові активи списуються з обліку, коли договірні права на грошові потоки від фінансового активу закінчуються, або коли фінансовий актив і всі істотні ризики і вигоди передані. Фінансове зобов'язання припиняється в разі його виконання, скасування або закінчення терміну.

Всі доходи і витрати, що відносяться до фінансових активів, які визнаються у складі прибутку або збитку за період, представлені у фінансових витратах, фінансових доходах та інших фінансових показниках, за винятком знецінення дебіторської заборгованості, яка представлена в складі інших операційних витрат.

Позики та дебіторська заборгованість після первісного визнання оцінюються за амортизованою вартістю з застосуванням методу ефективної відсоткової ставки. Дисконтування не використовується, коли ефект від дисконтування є несуттєвим або перші три місяці з дня виникнення дебіторської заборгованості.

Окремі дебітори вважаються предметом знецінення, коли вони є простроченими, або існують інші об'єктивні свідчення того, що певний агент збанкрутує.

Фінансові активи оцінюються за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.2 цих Пріміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі не поточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.\

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облигації, депозити, дебіторську заборгованість, у тому числі позики, та векселі.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором; і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

- при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю (інвестиційний рівень рейтингу uaAAA, uaAA, uaA, uaBBB та банки, що мають прогноз «стабільний», що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 3-х місяців – розмір збитку складає 0%, від 3-х місяців до 1 року – 1% від суми розміщення, більше 1 року – 2%);

- при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитку розраховується у розмірі від 7% до 20% від суми вкладу в залежності в розміру ризиків.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Вибір методу оцінювання фінансового інструменту у вигляді корпоративних прав буде залежати:

1. Від ступеню впливу інвестора на господарську діяльність об'єкта інвестування;
2. Від класифікації самої інвестиції – поточна (для продажу) чи довгострокова (утримується для отримання дивідендів чи інших вигод).

Долю інвестора в статутному капіталі можна охарактеризувати як несуттєву, якщо інвестор володіє менше 20% статутного капіталу об'єкту інвестування – п. 6 МСБО 28.

Отже, якщо участь у статутному капіталі становить менше 20% та/або дана інвестиція є поточна, то її оцінка здійснюється по методу справедливої вартості:

У рік придбання паї/частки господарських товариств оцінюються за балансовою вартістю.

У наступному календарному році, до моменту розкриття таким господарським товариством річної фінансової звітності за рік, у якому ці паї/частки були придбані, такі паї/частки оцінюються за балансовою вартістю.

Паї/частки господарських товариств, що за результатом своєї фінансово-господарської діяльності за попередній фінансовий рік є прибутковими, оцінюються за балансовою вартістю.

Паї/частки господарських товариств, що за результатами своєї господарської діяльності за попередні два та більше років поспіль є збитковими, оцінюються шляхом

застосування понижувальних коефіцієнтів (далі - ПК) до балансової вартості таких паїв/часток господарських товариств, яка склалась на дату, що передує даті першого застосування понижувальних коефіцієнтів, а саме:

- якщо господарське товариство є збитковим протягом останніх двох років поспіль, ПК становить 0,75;

- якщо господарське товариство є збитковим протягом останніх трьох років поспіль, ПК становить 0,50;

- якщо господарське товариство є збитковим протягом останніх трьох років поспіль, ПК становить 0,25.

У разі відновлення прибуткової діяльності такого господарського товариства балансова вартість його паїв/часток збільшується на суму останньої уцінки, а саме:

- за підсумками першого року прибуткової діяльності відновлюється сума уцінки, що застосовувалася в останньому році збиткової діяльності;

- за підсумками другого року прибуткової діяльності відновлюється сума уцінки, що застосовувалась у попередньому році збиткової діяльності, і т.д.

Механізм застосування ПК до балансової вартості паїв/часток застосовується з моменту розкриття інформації щодо збиткової діяльності господарського товариства за попередній рік.

Якщо, участь у статутному капіталі становить більше 20% та дана інвестиція є довгостроковою, то вона оцінюється по методу участі в капіталі згідно п. 11 МСБО 28.

Згідно з методом участі в капіталі, інвестиція в асоційоване підприємство первісно визнається за собівартістю і згодом її балансова вартість збільшується або зменшується для визнання частки інвестора в прибутку або збитку об'єкта інвестування після дати придбання. Частка інвестора в прибутку або збитку об'єкта інвестування визнається в прибутку або збитку інвестора. Виплати, отримані від об'єкта інвестування, зменшують балансову вартість інвестиції. Коригування балансової вартості можуть бути необхідними й при зміні пропорційної частки інвестора в об'єкті інвестування, яка виникає від змін в інших сукупних прибутках об'єкта інвестування. Такі зміни включають і зміни, що виникають від переоцінки основних засобів та від різниці у валютних курсах. Частка інвестора в цих змінах визнається в іншому сукупному прибутку інвестора.

Метод участі в капіталі – це метод обліку фінансових інвестицій, згідно з яким балансова вартість інвестицій відповідно збільшується або зменшується на суму збільшення або зменшення частки інвестора у власному капіталі об'єкта інвестування.

Фінансові інвестиції, що обліковуються за методом участі в капіталі, на дату балансу відображаються за вартістю, що визначена з урахуванням зміни загальної величини власного капіталу об'єкта інвестування, за винятком змін капіталу, що є результатом операцій між інвестором і об'єктом інвестування.

Для відображення фінансових інвестицій за методом обліку участі в капіталі використовуються фінансові звіти дочірніх, спільних та асоційованих підприємств, які складені на ту ж звітну дату що і звіти інвестора, п. 24 МСБО 28.

Зменшення балансової вартості фінансової інвестиції внаслідок зменшення власного капіталу інвестованого підприємства здійснюється лише до досягнення нею нульового значення. Такі фінансові інвестиції відображаються в бухгалтерському обліку у складі фінансових інвестицій за нульовою вартістю.

Якщо в подальшому інвестоване підприємство буде отримувати прибутки, то інвестор повинен відображати свою частку таких прибутків тільки після того, як його частка прибутків буде дорівнювати частці збитків, які не були визнані.

У разі, якщо з капіталу об'єкта інвестування його учасниками був вилучений капітал, то балансова вартість інвестиції коригується на суми змін у капіталі об'єкта інвестування, відповідно до нової частки.

У випадку, якщо зміни у власному капіталі інвестованого підприємства є результатом операцій між інвестором і об'єктом інвестування, відповідне коригування балансової вартості інвестицій не проводиться.

Інвестор припиняє застосовувати метод участі в капіталі, починаючи з дати, коли він перестає суттєво впливати на асоційоване підприємство, та обліковує інвестицію згідно МСФЗ 9, починаючи з цієї дати.

В разі втрати суттєвого впливу оцінка будь-яких інвестицій інвестора, що залишилися у колишньому асоційованому підприємстві, здійснюється за справедливою вартістю.

У своїх прибутках чи збитках інвестор визнає будь-яку різницю між:
-справедливою вартістю будь-якої збереженої інвестиції та будь-якими надходженнями від вибуття певної частки участі в асоційованому підприємстві;
-балансовою вартістю інвестицій на дату втрати суттєвого впливу.

Коли інвестиція припиняє відповідати визначенню асоційованого підприємства і починає обліковуватися згідно МСФЗ 9, її справедлива вартість на дату, коли вона припиняє бути асоційованим підприємством, вважається справедливою вартістю при первісному визнанні її як фінансового активу відповідно до МСФЗ 9.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Одним із методів є застосування понижувальних коефіцієнтів (далі - ПК):

1. Акції, обіг яких зупинено, протягом 12 місяців з дати оприлюднення рішення про зупинення обігу оцінюються за останньою балансовою вартістю.

2. Акції, обіг яких зупинено, більше ніж 12 місяців з дати оприлюднення рішення про зупинення обігу оцінюються з використанням ПК, що застосовуються до

балансової вартості таких акцій, що склалася на дату оцінки, наступну за датою оприлюднення рішення про зупинення, а саме:

-ПК становить 0,5, якщо з дати оприлюднення рішення про зупинення пройшло від 12 до 15 місяців;

-ПК становить 0,25, якщо з дати оприлюднення рішення про зупинення пройшло від 15 до 18 місяців;

-ПК становить 0, якщо з дати оприлюднення рішення про зупинення пройшло більше ніж 18 місяців.

3. Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

4. У разі відновлення обігу акцій їх оцінна вартість збільшується до вартості, що склалася до застосування ПК.

3.3.5. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка. Дисконтування не використовується, коли ефект від дисконтування є несуттєвим або перші три місяці з дня виникнення дебіторської заборгованості.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Товариство регулярно проводить оцінку дебіторської заборгованості та передплат виданих постачальникам. Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то

попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.6. Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;

Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.7. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. Розглянувши доречність застосування будь-якого з виключень, передбачених МСФЗ 1, щодо ретроспективного застосування, керівництво вирішило застосувати справедливу вартість або переоцінку як доцільну собівартість основних засобів.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом протягом очікуваного строку корисного використання. Таким чином: машини та обладнання - 5 років, інструменти, прибори та інвентар – 4 роки.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нараховується прямолінійним способом протягом строку корисного використання нематеріальних активів. Очікувані строки корисного використання та метод нарахування амортизації аналізуються на кінець кожного звітного року, при цьому всі зміни в оцінках відображаються в обліку і звітності за наступні періоди. Очікуваний строк корисного використання по класах нематеріальних активів представлений таким чином: *Ліцензії* - термін корисного використання обмежений – 12 років, амортизується прямолінійним методом (постійні відрахування протягом строку корисної експлуатації).

Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в

прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідуєча оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обрає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості з вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на

кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

Для визнання доходу Товариство застосовує п'яти крокову модель:

а) ідентифікує договір (контракт);

б) ідентифікує окремі зобов'язання щодо виконання в межах укладеного договору;

- в) визначає ціну договору (операції);
- г) розподіляє ціну договору (операції) між зобов'язаннями щодо виконання;
- д) визнає дохід, коли (або в міру того, як) вона виконує (задовольняє) зобов'язання щодо виконання.

Товариство визнає одиницею обліку виручки окремий договір (контракт).

Товариство обліковує договір з клієнтом, який належить до сфери застосування цього стандарту, тільки тоді, коли виконуються всі перелічені далі критерії (параграф 9 МСФЗ 15):

а) сторони договору схвалили договір (письмово, усно чи у відповідності з іншою звичною практикою ведення бізнесу) і готові виконувати свої зобов'язання;

б) Товариство може визначити права кожної сторони відносно товарів або послуг, які будуть передаватися;

в) Товариство може визначити умови оплати за товари або послуги, які будуть передаватися;

г) договір має комерційну сутність (тобто очікується, що ризик, час або величина майбутніх грошових потоків Товариство зміняться внаслідок договору);

та

д) цілком ймовірно, що Товариство отримає компенсацію, на яку вона матиме право в обмін на товари або послуги, які будуть передані клієнту.

Товариство щокварталу аналізує угоди на відповідність критеріям визнання контрактами.

Коли якась частина договору виконана, Товариство відображає договір у звіті про фінансовий стан як контрактний актив або контрактне зобов'язання, залежно від співвідношення між виконанням Товариством свого зобов'язання за договором та оплатою, здійсненою клієнтом. Товариство відображає будь-які безумовні права на компенсацію окремо як дебіторську заборгованість (параграф 105 МСФЗ 15).

Після первісного визнання дебіторської заборгованості внаслідок договору з клієнтом будь-яка різниця між оцінкою дебіторської заборгованості відповідно до МСФЗ 9 та відповідної визнаної суми доходу подаються як витрати (наприклад, як збиток від зменшення корисності) (параграф 108 МСФЗ 15).

Товариство відображає контрактне зобов'язання в момент здійснення платежу клієнтом або в момент, коли такий платіж підлягає сплаті (залежно від того, яка дата раніше), якщо клієнт компенсує Товариству вартість активу/послуги або у Товариства є безумовне право на суму компенсації (дебіторська заборгованість) до дати фактичного надання послуги клієнту.

Товариство відображає контрактний актив, за винятком сум, які відображаються як дебіторська заборгованість, якщо Товариство передає активи або надає послуги клієнту до того, як клієнт компенсує їх вартість, або до дати, коли компенсація підлягатиме сплаті клієнтом.

Для обліку контрактних активів та контрактних зобов'язань Товариство використовує рахунок 376.

Для Товариства, що управляє активами пайового інвестиційного фонду, при визначенні винагороди з управління активами, договором, в розумінні МСФЗ 15, є регламент цього пайового інвестиційного фонду.

Враховуючи особливості взаємодії Товариства та ІСІ для пайових інвестиційних фондів в рішенні уповноваженого органу щодо визначення розміру винагороди за управління активами, передбачається право на оплату послуг у кінці кожного місяця після нарахування.

Винагорода Товариства за управління активами (ціна операції) є змінною, тому що вартість чистих активів інституту спільного інвестування залежить від умов ринку і, відповідно, є чутливою до факторів поза сферою впливу організації, тому для вирішення питання невизначеності на кінець кожного місяця/року Товариство приймає рішення, що до ціни операції включається фактична сума винагороди з управління активами.

Дохід від винагороди за управління активами, що визначається як відсоток вартості чистих активів інституту спільного інвестування, Товариство визнає на кінець кожного місяця у сумі, що відповідає проведеному розрахунку. Винагорода, що визначається у співвідношенні до приросту вартості чистих активів інституту спільного інвестування (у разі наявності приросту та прийняття відповідного рішення) визнається за результатами року.

Дохід від премії за результатами діяльності за звітний рік (у разі наявності та прийняття відповідного рішення) визнається за результатами року.

Для прогресивного визнання виручки за іншими договорами Товариство використовує метод результатів.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів, є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства та суму дивідендів можна достовірно оцінити.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця

Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;

б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі

судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;

- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;

- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;

- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;

- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій;

- та вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31 грудня 2018 року середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 12,6 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням http://www.bank.gov.ua/files/4-Financial_markets.xls розділ "4.1.3.3. Процентні ставки за новими депозитами нефінансових корпорацій у розрізі видів валют і строків погашення".

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожен звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожну звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

закінчився на зазначену дату, відповідно до Міжнародних стандартів фінансової визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній	Ринковий	Офіційні курси НБУ

	вартості		
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовуються ціни закриття біржового торгового дня

5.2. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

Фінансові активи	Балансова вартість	Справедлива вартість
	На 31 грудня 2018 року	На 31 грудня 2018 року
1	2	3
Інвестиції доступні для продажу	-	-
Інвестиції, до погашення	-	-
Довгострокова дебіторська заборгованість	-	-
Торговельна дебіторська заборгованість	36	35
Грошові кошти та їх еквіваленти	12	10
Фінансова оренда	-	-
Короткострокові позики	-	-
Торговельна кредиторська заборгованість	1	1

На кінець 31 грудня 2018 року в портфелі Товариства цінних паперів не було.

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Дохід від реалізації послуг з управління активів КІФ	-	-
Дохід від реалізації послуг управління активів ПІФ	425	485
Дохід від реалізації інших послуг	-	-
Всього доходи від реалізації	425	485

6.2. Собівартість реалізації

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Виробничі витрати	-	-
Витратні матеріали	-	-
Витрати на персонал	205	199
Амортизація	1	-
Зміни у залишках незавершеного виробництва та готової продукції	-	-
Інші	-	-
Всього	206	199

6.3. Інші доходи, інші витрати

Інші доходи	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Доходи від реалізації іноземної валюти	-	-
Доходи від операційної оренди активів	-	-
Дохід від зміни справедливої вартості	-	-
Інші доходи	-	-
Відшкодування раніше списаних активів	-	-
Доходи від субсидії	-	-
Всього	0	0
Інші витрати	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Благодійність	-	-
Збитки від реалізації запасів	-	-
Представницькі витрати	-	-
Штрафи, пені	-	-
Витрати від зменшення корисності дебіторської	-	-
Інші витрати	2	2
Збитки від курсових різниць	-	-
Зменшення корисності необоротних активів	-	-
Списання необоротних активів	-	-
Збитки від зменшення корисності запасів	-	-
Витрати на дослідження	-	-
Збитки від реалізації необоротних активів	-	-
Всього	0	0

6.4. Витрати на збут

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Витрати на персонал	-	-
Маркетинг та реклама	-	-
Інші	-	-
Всього витрат на збут	0	0

6.5. Адміністративні витрати

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Витрати на персонал	-	-

Утримання основних засобів	-	-
Витрати на охорону	-	-
Амортизація основних засобів і нематеріальних	-	-
Інші	198	262
Всього адміністративних витрат	198	262

6.6. Фінансові доходи та витрати

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Процентні доходи		
Процентний дохід за борговими цінними паперами	-	-
Відсотки на депозитному рахунку в банку	-	-
Всього процентні доходи	0	0
Процентні витрати		
Банківські кредити та овердрафти	-	-
Фінансовий лізинг	-	-
Всього процентні витрати	0	0

6.7. Податок на прибуток

Товариством в порядку, передбаченому підпунктом 134.1.1 ПКУ, було прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату з метою оподаткування.

Основні компоненти витрат з податку на прибуток за звітний період:

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Прибуток до оподаткування	27	33
Всього прибуток до оподаткування	27	33
Податкова ставка (18%)		
Податок за встановленою податковою ставкою	(5)	(6)
На кінець періоду	22	27

6.8. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31 грудня 2018 року Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

6.9. Нематеріальні активи

Нижче наводяться дані в розрізі нематеріальних активів, які використовувало Товариство в господарській діяльності з 01 січня по 31 грудня 2018 року та їх балансова вартість:

Ліцензія серії АЕ № 642080, строк дії з 23 грудня 2014 р. необмежений - 4 тис. грн.,

Веб-сайт - 1 тис. грн.

Товариство станом на 31 грудня 2018 року не має зобов'язань з придбання ліцензії, та веб-сайту, витрат на розробку та модернізацію.

Амортизаційні відрахування були відображені в складі «Собівартість реалізації», п.6.2 розділу 6 цих Приміток.

6.10. Основні засоби

Станом на 31 грудня 2018 року основних засобів Товариство не має.

6.11. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Торговельна дебіторська заборгованість	36	35
Аванси видані	12	30
Розрахунки з бюджетом	-	-
Інша дебіторська заборгованість	7500	7509
Резерв під зменшення корисності дебіторської заборгованості	-	(1)
Чиста вартість торговельної дебіторської	7 548	7 573

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення.

Дебіторська заборгованість виникла згідно Договору купівлі-продажу цінних паперів №2-261218-БВ від 26 грудня 2018 року. Покупець сплачує договірну вартість в строк до 25 грудня 2019 року.

Простроченої дебіторської заборгованості станом на 31 грудня 2018 року Товариство не має.

6.12. Грошові кошти

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Каса та рахунки в банках, в грн.	10	12
Каса та рахунки в банках, в дол. США	-	-
Банківські депозити, в дол. США	-	-
Всього	10	12

6.13. Власний капітал

Станом на 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал складав 7500 тис. грн. Станом на 31 грудня 2017 року зареєстрований та сплачений капітал складав з 7500 тис. грн.

Структура власного капіталу:

Найменування статті	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Статутний капітал	7500	7500
Резервний капітал	5	6
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	46	72
Всього власний капітал	7551	7578

6.14. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	На 31 грудня 2017 року	На 31 грудня 2018 року
Торговельна кредиторська заборгованість	-	-
Розрахунки з бюджетом	7	5
Одержані аванси	-	-
Заробітна плата та соціальні внески	4	3
Інші	-	-
Всього кредиторська заборгованість	11	8

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва, Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.2. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу.

На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів Товариством визначений як дуже низький. Враховуючи той факт, що поточна дебіторська заборгованість буде погашена у грудні 2019 року, очікуваний кредитний збиток Товариством визнаний при оцінці цього фінансового активу становить «0,01».

7.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
асоційовані компанії;

спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
члени провідного управлінського персоналу Товариства;
близькі родичі особи, зазначеної вище;
компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;

програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Згідно з МСБО 24 зв'язана сторона - фізична особа або суб'єкт господарювання, зв'язані з суб'єктом господарювання, що складає свою фінансову звітність.

а) фізична особа або близький родич такої особи є зв'язаною стороною із суб'єктом господарювання, що звітує, якщо така особа:

- контролює суб'єкт господарювання, що звітує, або здійснює спільний контроль над ним;

- має суттєвий вплив на суб'єкт господарювання, що звітує;

- є членом провідного управлінського персоналу суб'єкта господарювання, що звітує, або материнського підприємства суб'єкта господарювання, що звітує.

б) суб'єкт господарювання є зв'язаним із суб'єктом господарювання, що звітує, якщо виконується будь-яка з таких умов:

- суб'єкт господарювання та суб'єкт господарювання, що звітує, є членами однієї групи (а це означає, що кожне материнське підприємство, дочірнє підприємство або дочірнє підприємство під спільним контролем є зв'язані одне з одним);

- один суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством або спільним підприємством іншого суб'єкта господарювання (або асоційованого підприємства чи спільного підприємства члена групи, до якої належить інший суб'єкт господарювання);

- обидва суб'єкти господарювання є спільними підприємствами однієї третьої сторони;

- один суб'єкт господарювання є спільним підприємством третього суб'єкта господарювання, а інший суб'єкт господарювання є асоційованим підприємством цього третього суб'єкта господарювання;

- суб'єкт господарювання є програмою виплат по закінченні трудової діяльності працівників або суб'єкта господарювання, що звітує, або будь-якого суб'єкта господарювання, який є зв'язаним із суб'єктом господарювання, що звітує. Якщо суб'єкт господарювання, що звітує, сам є такою програмою виплат, то працедавці-спонсори також є зв'язаними із суб'єктом господарювання, що звітує;

- суб'єкт господарювання перебуває під контролем або спільним контролем особи, визначеної в пункті а);

- особа, визначена в пункті а)і), має значний вплив на суб'єкт господарювання або є членом провідного управлінського персоналу суб'єкта господарювання (або материнського підприємства суб'єкта господарювання).

Операція зі зв'язаною стороною - передача ресурсів, послуг або зобов'язань між суб'єктом господарювання, що звітує, та зв'язаною стороною, незалежно від того, чи призначається ціна.

Близькі родичі фізичної особи - члени родини, які, за очікуванням, можуть впливати на таку особу або перебувати під її впливом при здійсненні операцій із суб'єктом господарювання та охоплюють:

- а) дітей, чоловіка/дружину чи шлюбного партнера такої фізичної особи;
- б) дітей чоловіка/дружину чи шлюбного партнера такої фізичної особи;
- в) утриманців такої фізичної особи або чоловіка/дружину чи шлюбного партнера такої фізичної особи.

Протягом періоду з 01 січня по 31 грудня 2018 року у Товариства виникали операції з пов'язаними сторонами, зокрема оплати праці провідному управлінському персоналу Товариства.

До провідного управлінського персоналу, згідно Статуту Товариства, відноситься директор Товариства та його заступник.

Заробітна плата директора Товариства за період з 01 січня по 31 грудня 2018 року нарахована у сумі 68 тис. грн. і виплачена вчасно. За період з 01 січня по 31 грудня 2017 року нарахована у сумі 103 тис. грн. та виплачена вчасно.

Інформація про власників та керівника Товариства

Група	N з/п	Повне найменування юридичної особи - власника (акціонера, учасника Товариства чи прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - власника (акціонера, учасника) та посадової особи Товариства	Ідентифікаційний код юридичної особи - власника Товариства або реєстраційний номер облікової картки платника податків* (за наявності)	Місцезнаходження юридичної особи чи паспортні дані фізичної особи, про яку подається інформація (серія і номер паспорта, дата видачі та найменування органу, що його видав)	Частка в статутному капіталі компанії з управління активами, %
1	2	3	4	5	6
А		Власники - фізичні особи			
1		Цветков Павло Олексійович	3210319334	Паспорт серії СМ №700404, виданий Подільським РУ ГУ МВС України в м. Києві 07.04.2005 року	1,0
Б		Власники - юридичні особи	-	-	-
1		Товариство з обмеженою відповідальністю «БАЗИС ПРАЙД»	39323790	04073, м.Київ, Проспект Степана Бандери, буд. 9	99,0
В		Керівник компанії з управління активами			
1		Гафійчук Андрій Васильович	2926115538	Паспорт серії СС № 220722, 26.12.1996 року виданий Городенківським РВ УМВС України у Івано-Франківській області	0
		Усього:			100

* Для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про

це відповідний орган державної податкової служби та мають відмітку в паспорті, зазначаються серія та номер паспорта.

Інформація про пов'язаних осіб власників Товариства - фізичних осіб

N з/п	Прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - власника Товариства та її прямих родичів, інших пов'язаних осіб	Реєстраційний номер облікової картки платника податків *	Символ юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність**	Ідентифікаційний код юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Найменування юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Місцезнаходження юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Частка в статутному капіталі пов'язаної особи, %	Посада в пов'язаній особі
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Цветков Павло Олексійович	3210319334	і	39323790	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «БАЗИС ПРАЙД»	04073, м.Київ, Проспект Степана Бандери, буд. 9	1%	в.о. Директора
2	Цветков Павло Олексійович	3210319334	к	39335408	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ЮНІОН АКТИВ»	03150, м. Київ, вул. Предславинська, буд. 11-А	1%	-
3	Прямі родичі Цвєткова П.О. пов'язаності не мають							

* Для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби та мають відмітку в паспорті, зазначаються серія та номер паспорта.

** т - торговці цінними паперами, р - незалежні реєстратори, к - компанії з управління активами інституційних інвесторів, д - депозитарії, з - зберігачі, о - організатори торгівлі, н - незалежні оцінювачі майна, а - аудитори, і - інше господарське товариство (якщо частка особи чи групи пов'язаних з нею осіб у ньому перевищує 10 % та/або особа є керівником цього товариства).

Інформація про юридичних осіб, у яких власники Товариства - юридичні особи - беруть участь

N з/П	Ідентифікаційний код юридичної особи власників	Символ юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність*	Ідентифікаційний код юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Повна найменування юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Місцезнаходження юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Частка в статутному капіталі, %
1	2	3	4	5	6	7
	39323790	К	39335408	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ЮНІОН АКТИВ»	03150, м. Київ, вул. Предславинська, буд. 11-А	99%

* т - торговці цінними паперами, р - незалежні реєстратори, к - компанії з управління активами інституційних інвесторів, д - депозитарії, з - зберігачі, о - організатори торгівлі, н - незалежні оцінювачі майна, а - аудитори, і - інше господарське товариство (якщо частка особи в ньому перевищує 10 %).

Інформація про осіб, які володіють більш ніж 10 % статутного капіталу юридичних осіб – власників Товариства

N з/П	Ідентифікаційний код юридичної особи власника	Ідентифікаційний код юридичної особи або реєстраційний номер облікової картки платника податків*- фізичної особи - учасника власника компанії з управління активами	Повне найменування юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - учасника власника компанії з управління активами	Місцезнаходження юридичної особи або паспортні дані фізичної особи - учасника власника компанії з управління активами (серія і номер паспорта, дата видачі та найменування органу, що його видав)	Частка в статутному капіталі, %
1	2	3	4	5	6
1	39323790	2758703947	Мущенко Олена Олександрівна	Паспорт громадянина України з безконтактним електронним носієм, 002412658, орган видачі – 8026, 17.11.2018р	99%

* Для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби та мають відмітку в паспорті, зазначаються серія та номер паспорта.

Інформація про юридичних осіб, в яких Товариство бере участь

N з/п	Ідентифікаційний код компанії з управління активами	Символ юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність*	Ідентифікаційний код юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Повне найменування юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Місцезнаходження юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Частка в статутному капіталі, %
1	2	3	4	5	6	7
	-					

* т - торговці цінними паперами, р - незалежні реєстратори, к - компанії з управління активами інституційних інвесторів, д - депозитарії, з - зберігачі, о - організатори торгівлі, н - незалежні оцінювачі майна, а - аудитори, і - інше господарське товариство (якщо частка особи в ньому перевищує 5 %).

Інформація про пов'язаних осіб керівника Товариства

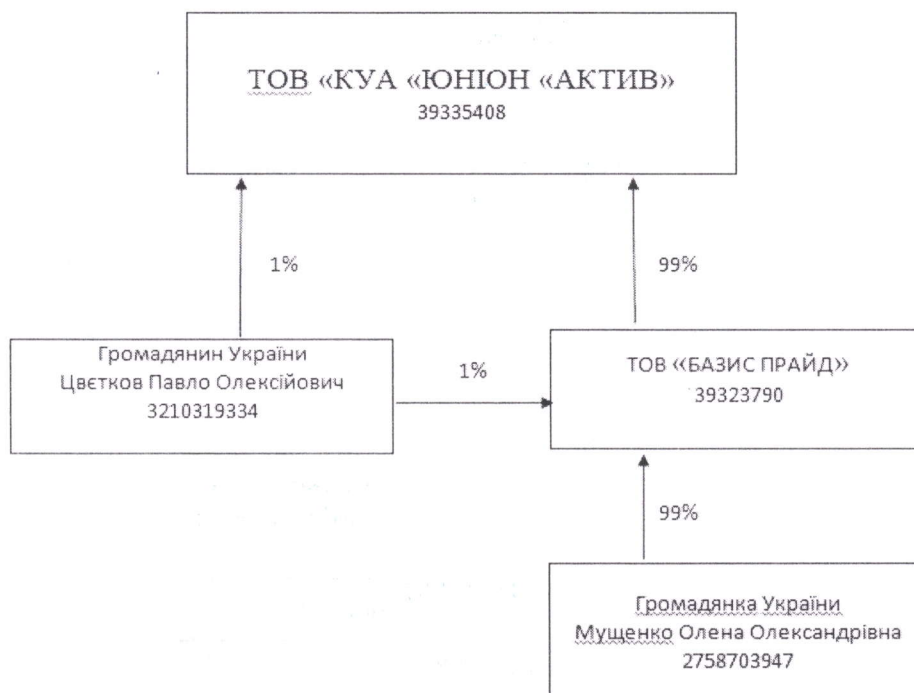
N з/п	Прізвище, ім'я, по батькові керівника компанії з управління активами та його прямих родичів	Реєстраційний номер облікової картки платника податків *	Символ юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність **	Ідентифікаційний код юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Повна назва юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Місцезнаходження юридичної особи, щодо якої існує пов'язаність	Частка в статутному капіталі пов'язаної особи, %	Посада в пов'язаній особі
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Гафійчук Андрій Васильович	2926115538	К	39335408	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ЮНІОН АКТИВ»	03150, м. Київ, вул. Предславинська, буд. 11А	-	директор
2	Гафійчук Вікторія Богданівна-дружина	3038115065	К	39335408	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «ЮНІОН АКТИВ»	03150, м. Київ, вул. Предславинська, буд. 11А	-	фахівець з управління активами

* Для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомили про це відповідний орган державної податкової служби та мають відмітку в паспорті, зазначаються серія та номер паспорта.

**т - торговці цінними паперами, р - незалежні реєстратори, к - компанії з управління активами інституційних інвесторів, д - депозитарії, з - зберігачі, о - організатори торгівлі, н - незалежні оцінювачі майна, а - аудитори, і - інше

господарське товариство (якщо частка особи чи групи пов'язаних з нею осіб в ньому перевищує 10 %).

Схематичне зображення структури власності ТОВ «КУА «ЮНІОН АКТИВ»



7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);

ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;

ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

7.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;

забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризику. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

7.5. Стосовно застосування до фінансової звітності норм МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції»

Критерії, які характеризують показник гіперінфляції і передбачені у параграфі 3 МСБО 29, а саме:

основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті. Суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;

основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. Ціни можуть також наводитися в цій валюті;

продаж та придбання на умовах відстрочки платежу здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким;

відсоткові ставки, заробітна плата та ціни індексуються згідно індексу цін;

кумулятивний рівень інфляції за трирічний період наближається до 100% або перевищує цей рівень.

Враховуючи офіційні дані Державної служби статистики України, кумулятивний рівень інфляції за трирічний період, включаючи 2015, 2016 та 2017 роки, склав 123,13%.

Це створило передумови для виникнення питання необхідності проведення перерахунку фінансової звітності згідно з МСБО 29 за 2017 рік.

Якщо ж врахувати додаткові характеристики, то важливим фактором є динаміка змін рівня інфляції. Так, рівень інфляції у 2015 році склав 43,3%, а в 2016 році – 12,4%, в 2017 році - 9,1%.

Така динаміка може бути аргументом для судження щодо невикористання норм МСБО 29 на тій підставі, що економіка України з 2016 року почала виходити зі стану глибоких інфляційних процесів.

Прогноз НБУ щодо інфляції на 2018 рік - 6%. На кінець року цей показник був 9,5%.

Проаналізувавши інші критерії, можна припустити, що за показниками наведеними у підпунктах в) і г) параграфа 3 МСБО 29 економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією. Швидке сповільнення інфляції з 2016 року дозволило НБУ понизити облікову ставку 4 рази протягом 2017 року – до 14,5% річних. Як наслідок, у 2016 році спостерігалось зниження відсоткових ставок за депозитами. Крім цього, індекс заробітної плати у серпні 2017 році складав менше 100%. Також, не можна стверджувати, що продаж та придбання на умовах відстрочки платежу здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, тим паче, якщо цей строк є коротким.

Зважаючи на те, що згідно з МСБО 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, управлінський персонал Товариства прийняв рішення щодо не проведення перерахунку показників фінансової звітності за 2018 рік.

7.6. Події після Балансу

Після звітної дати 31 грудня 2018 року не відбулося жодних подій, які справили б істотний вплив на показники фінансової звітності Компанії та вимагають розкриття інформації в примітках до цієї фінансової звітності.

Керівник Товариства



А. В. Гафійчук